

[Torben Lund]

som alene skal bestyre denne ordning, og at det er forsikringssselskaberne, som skal være førsteinstans, når der skal træffes afgørelser i erstatningssager. Forbrugersiden bør også være repræsenteret, og måske bør der også være repræsentation fra det offentlige.

Det bør endelig overvejes at lade driftsansvarlige for privatpraktiserende medicinalpersoner opfylde forsikringspligten gennem en kollektiv forsikringsordning.

Med disse bemærkninger anbefaler jeg lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 24:

Forespørgsel til finansministeren og arbejdsministeren [om, hvad finansministeren og arbejdsministeren agter at foretage for at sikre kvinder reel ligeløn, og hvad arbejdsministeren agter at gøre ved det faktum, at kvinderne stadig bærer den største del af ledigheden].

Af Lilli Gyldenkilde (SF) m.fl.
(Forespørgslen anmeldt 16/3 90).

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Tredje behandling af lovforslag nr. L 114:

Forslag til lov om ændring af lov om folkebiblioteker m.v.

Af kulturministeren (Ole Vig Jensen).
(Fremsat 28/12 89. Første behandling 16/1 90. Betænkning 14/3 90. Anden behandling 20/3 90).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 117 stemmer.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af lovforslag nr. L 122:

Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. (Statslig finansiering af kortbølgevirksomhed).

Af kommunikationsministeren (Torben Rechendorff).

(Fremsat 17/1 90. Første behandling 26/1 90. Betænkning 14/3 90. Anden behandling 20/3 90).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 107 stemmer (S, KF, SF, V, RV, CD og KRF) mod 11 (FP).

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 38:

Forslag til folketingsbeslutning om at ophæve eller undlade etablering af hindringer for rejser mellem Danmark og Østlandene.

Af Ritt Bjerregaard (S) m.fl.
(Fremsat 23/11 89. Første behandling 7/12 89. Betænkning 15/3 90).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ole Espersen (S):

[Ole Espersen]

I betragtning af de store reformer, der sker i Østeuropa, har vi fra Socialdemokratiets side foreslået, at vi også skulle være imødekommende heroverfor og vise større åbenhed end tidligere. Vi har foreslået, at man skulle afskaffe visumpligt og lade være med at indføre nye visumforpligtelser.

Vi har nu set, at der har været fuldstændig frie valg i DDR, og at der skal være fuldstændig frie valg i Ungarn den 25. marts og i andre lande i løbet af april og maj måned. Det er enormt, hvad der sker.

Samtidig har vi begrænset – begrænset – østeuropæiske borgeres muligheder for at rejse til Danmark. Det er en modsat udvikling af den, der sker de andre steder. Det er i strid med vore gentagne krav til de østeuropæiske lande om at lade deres statsborgere rejse frit. De lader dem nu rejse frit, og vi lægger hindringer i vejen. Vi synes, det er trist.

Vi har utrolig svært ved at forstå regeringens negative og lukkede holdning. Vi møder ikke nogen rigtige argumenter for denne negative og lukkede holdning. Der er dog – som lidt af et lyspunkt – i betænkningen sagt følgende fra regeringspartierne, som jeg gerne vil citere for derefter at stille et par spørgsmål til ordførerne, især for partiet Venstre og Det Konservative Folkeparti:

»Mindretallet« – og det er altså bl.a. Det Konservative Folkeparti og Venstre – »har her ved noteret sig, at der allerede er taget flere initiativer, der medfører betydelige lettelser i østeuropæernes adgang til at rejse til Danmark.«

Jeg vil gerne bede ordførerne her fra talerstolen fortælle os, hvad det er for initiativer, der medfører betydelige lettelser i østeuropæernes adgang til at rejse til Danmark.

Fischer (KF):

Det forslag, som fru Ritt Bjerregaard har fremsat, og som hr. Ole Espersen nu taler så varmt for, vil jeg betegne som en form for diplomatisk snuftagsløsning, og det er næppe altid det klogeste og det mest gennemtænkte i relationerne mellem staterne, men det er selvfølgelig meget iøjnefaldende.

Når hr. Ole Espersen omtaler østtyskerne og DDR, overser hr. Ole Espersen ganske tydeligt, at der siden sidste efterår er et meget stort antal østtyskere, der har haft lejlighed til at besøge Danmark – jeg tror, det var 15.000 ved nytår –

på grund af den fleksibilitet, som regeringen har udvist på dette område. Så hr. Ole Espersens argumentation holder simpelt hen ikke.

Nu vil vi gerne se forløbet af de frie valg, der skal afholdes i foråret. Det finder jeg er en rimelig og grundig argumentation. Danmark har allerede vist god vilje på dette område. Jeg kan nævne DDR, de ungarske statsborgere med diplomat- og tjenestepas og bortfaldet af visumgebyrerne for folk fra Østeuropa; det er ganske klare signaler. Derfor er der gode argumenter for regeringens holdning på dette område.

Hr. Ole Espersen gik meget klart uden om den kendsgerning, at det socialdemokratiske forslag slet ikke er koordineret med de øvrige EF-lande og med Danmarks samarbejdspartnere i den nordiske paskontroloverenskomst. Derfor vil jeg sige: Det socialdemokratiske forslag er i øjnefaldende, men bestemt ikke godt.

Bjørn Elmquist (V):

Mit partis holdning til forslaget fra Socialdemokratiet fremgår klart af betænkningen, så jeg skal egentlig ikke ofre mange ord, blot sige, at vi også tror og håber på en normalisering mellem os og landene i Central- og Østeuropa.

Vi siger i betænkningen, at mulighederne for at ophæve visumpligten mellem Danmark og Østlandene fortsat bør overvejes nøje i lyset af forløbet af den igangværende demokratiseringsproces i Østeuropa, og den er vi midt i. Vi har indtil nu kun set ét frit valg, nemlig i DDR. På søndag er det i Ungarn, og så følger de andre østeuropæiske lande med, det ene efter det andet. Desværre har man jo i Polen endnu ikke haft helt frie valg, men det kommer da også snart; man skal have lokalvalg dér i foråret.

Hr. Ole Espersen beder om svar på det spørgsmål, han stillede, og ligesom den foregående ordfører vil jeg henholde mig til vores betækningsbidrag, hvor vi peger på ophævelsen af visumkravet over for ungarske statsborgere med diplomat- eller tjenestepas og endvidere det, at vi pr. 1. marts 1990 ensidigt har afskaffet visumgebyrerne for pas udstedt af Bulgarien, Polen, Rumænien, Tjekkoslaviet, DDR og Ungarn.

Jeg vil derudover også fremhæve hensynet til en koordineret international indsats på EF-plan og på nordisk plan. Jeg vil som et yderligere element ud over det, der står i betænkningen, også pege på, at flere af disse østeuropæiske

[Bjørn Elmquist]

lande har søgt om optagelse i Europarådet, og at disse ansøgninger er til behandling dér i disse måneder. I det øjeblik dette måtte falde på plads, måske endog i indeværende år, er jeg sikker på at vi hurtigt vil kunne opnå normalisering på pas- og visumområdet over for disse lande.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Jeg forstod egentlig ikke helt rigtigt, hvad hr. Bjørn Elmquist mente med, at disse lande ikke er igennem demokratiseringsprocessen endnu, medmindre det skal forstås således, at visumfrihed fra dansk side er en belønning for, at valgene i disse lande falder ud til hr. Bjørn Elmquists tilfredshed.

Jeg vil gerne bede hr. Bjørn Elmquist om at forklare: Hvad skal der til, før hr. Bjørn Elmquist – ud fra Venstres synspunkt eller fra et hvilket som helst andet synspunkt – kan give visumfrihed til disse lande? Hvad er det for mål af demokratisering, hr. Bjørn Elmquist forlanger? For ellers må det tage sig ud som en slags privat belønning fra Venstres side for, hvad Venstre opfatter som demokratisering.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

Jeg er ikke sikker på, at jeg kan få tid til rådighed til at gennemgå alle de konkrete ønsker, man måtte have. Men min første generelle bemærkning skal være, at dette intet har med partipolitik at gøre. Jeg ved ikke, om det var det, der lå i hr. Leif Hermanns spørgsmål. Men skulle der ligge det i det, eller skulle nogen tro, at det var dér, vi bevægede os hen, skal jeg understrege, at dette for os ikke har noget at gøre med, hvilke af partierne der måtte gå hen og vinde mange mandater i de enkelte lande, om det er partier, der er os sympatisk stemt, vore søsterpartier eller ej. Det har intet med det at gøre, men det har at gøre med, om der er fri partidannelse i de enkelte lande, om disse partier har chance for at stille op til frie valg, om valgene finder sted ved hemmelig stemmeafgivning, og om de internationale kontrollanter og kontrollører, som overvåger disse valg – og hvoraf der er adskillige her fra Folketinget, der deltager – finder, at valgene falder ud til disse observatørers tilfredshed. Men det er bare nogle af elementerne.

Jeg må da også sige, at det ikke altid skal være spørgsmålet, om der er totalt demokrati i det pågældende land, der er afgørende for, om vi har visumpligt eller ej. Jeg lægger meget stor vægt på, at der er nogenlunde overensstemmelse i vore internationale samarbejdsorganisationer med hensyn til visumpligtkrav over for disse lande. Det er for os et meget afgørende element, som jeg sagde i mit første indlæg, at vi her kan have en koordineret aktion i EF og på nordisk plan.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Jeg kan forstå, at der fra Venstres side nu stilles krav om, hvis der skal være visumfrihed, at der er ordentlige og fuldstændig frie, demokratiske valg i det pågældende land. Jeg kan også forstå, at Venstre stiller det yderligere krav, at der skal være organisationsmæssige overensstemmelser mellem os og det pågældende land.

Så er det, jeg spørger hr. Bjørn Elmquist: Hvordan kan det være, at vi indtil for 1 års tid siden kunne have visumfrihed mellem Danmark og Bulgarien og mellem Danmark og Rumænien? Nu er der ved at komme frie valg dér, nu er organisationerne ved at nærme sig, men det var der intet tegn på i de mange år, hvor der var visumfrihed. Derfor er mit spørgsmål: Hvorfor nu pludselig stille krav om noget, der er ved at være opfyldt, mens man ikke stillede disse krav, da der langtfra var tale om, at disse betingelser var opfyldt?

Knud Lind (FP):

Jeg vil modsat hr. Bjørn Elmquist ikke forsøge at lave dette om til en større udenrigspolitisk debat, men fuldstændig holde mig til det enkle emne.

Det ligger således, at Danmark ensidigt har ladet visumgebyret for Østlandene bortfalde, og vi kan i Fremskridtspartiet gå ind for denne afbureaukratisering. Men jeg vil meget gerne spørge regeringen, om man straks vil optage forhandlinger med de nydannede regeringer, som måtte komme i Østlandene, således at det ikke er en ensidig foranstaltning fra Danmarks side.

Jeg ved godt, at det måske ikke betyder de store beløb for industrien, men det skaber utilfredshed i dansk erhvervsliv, at man skal søge om alle disse forskellige ting, og derfor er det

[Knud Lind]

ret vigtigt, at vi kommer videre med de forhandlinger, således at dansk erhvervsliv slipper for disse ekstra bureaukratiske foranstaltninger, inden de skal ud at handle med et Østland.

Regeringen siger altid – i hvert fald udadtil – at den er erhvervsvenlig, så derfor håber jeg, at man vil lægge sig i selen, for man har jo reelt foretaget et ensidigt træk uden i øvrigt at sikre sig, at modparten vil gå ind på det samme.

Nu er jeg godt klar over, at man her har beskæftiget sig med nogle lande, hvor man må forvente at der kommer nogle nye regeringer, men jeg håber, at man fra regeringens side vil se meget nøje på dette problem, som Fremskridtspartiet netop har fået pointeret i betænkningens bidraget.

Arne Melchior (CD):

Hr. Ole Espersen talte om lukkethed og afvisning fra justitsministerens side. Jeg har genlæst justitsministerens tale fra førstebehandlingen og finder ikke, at denne karakteristik er helt dækkende. Jeg synes absolut, at der var forståelse og imødekommenhed på en række punkter. At det først skal udmønte sig efterhånden, er en anden sag, men jeg mener, det er for rigoristisk, for kategorisk, at tale om lukkethed og afvisning.

CD har sympati for intentionerne bag forslaget, men har altså måttet afvise det af et par overordnede årsager, dels fordi vi ønsker samtidighed – og jeg må også sige gensidighed – i den slags forhold, og dels fordi vi ønsker, at Danmark ikke skal gå enegang, men på disse områder agere i takt med, sammen med, en række af vore allierede i de sammenslutninger, som vi har allierede i.

Så meget om forslaget direkte.

Jeg vil gerne tilføje, at synspunktet om gensidighed mener vi både alvorligt og generelt. Det bør gælde i alle forhold, altså i relationerne til alle lande, og jeg skal gøre justitsministeren opmærksom på, hvad han udmærket ved: at vi i forholdet til vor store ven og allierede USA har en mangel på gensidighed. Danskere skal have visum for at kunne komme ind i USA, hvori- mod USA-borgere kan komme her uden denne besværlighed, uden denne forsinkelse og uden dette bureaukrati.

Jeg vil gerne give den centring til justitsministeren, om han vil tage, skal vi sige bolden op og score målet. Hvis jeg ikke kan få svar i dag

på et sådan lidt pludseligt rejst spørgsmål, har jeg fuld forståelse for det, men hvis justitsministeren har en afklaret holdning til det og allerede i dag kan give tilsagn om, at han vil tage det op med sin kollega i USA's regering, vil det være dejligt. Hvis ikke, beder jeg i hvert fald om en velvillig overvejelse. Jeg synes ikke, det er klædeligt, selv om det ene land er stort og det andet lille og der kan være forskel på sikkerhedsinteresser og den slags omstændigheder. Jeg mener, at verden i dag er af en sådan art, at USA skal bekvemme sig til at komme op på den standard, som vi har over for USA.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Nu var der så megen uro i salen, at det var svært at høre hr. Arne Melchior, men jeg mener, at jeg opfattede – i øvrigt med stor forbauselse – at den ellers så store frontkæmper for dansk turisme nærmest var ked af, at der var forskelsbehandling USA og Danmark imellem vedrørende visum.

Jeg vil da gerne gøre opmærksom på, at hvis man f.eks. traf den hårde foranstaltning, at man også i Danmark lavede det modsatte træk, ville det gå ud over alle de turister, som måske ønskede at komme hertil, og det er jeg ikke sikker på at hr. Arne Melchior i sin inderste sjæl er så interesseret i. Derfor er det et ret penibelt spørgsmål at begynde at bringe den slags på bane; jeg tror ikke, at hr. Arne Melchior helt har tænkt på sin anden status vedrørende turismen.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Det sker da, at jeg får at vide, at det, jeg har sagt, er noget sludder, men det er sjældent, at folk siger til mig, at de ikke kan høre, hvad jeg siger. Det fik jeg altså så at vide ved denne lejlighed. Jeg må bede hr. Knud Lind sætte sig ned; så virker højtaleranlægget udmærket.

For hr. Knud Lind må jo netop have undladt at høre efter. Det er da klart, at min opfordring til justitsministeren gjaldt, at danskere heller ikke skulle behøve visum til USA, og da ikke, at Danmark skulle indføre visumtvang over for USA. Så her har hr. Knud Lind altså leget en øvelse, der hedder: Stå på hovedet og dreje tingene om til det modsatte af, hvad der er givet udtryk for.

[Arne Melchior]

Der er ingen forglemmelse, og det drejer sig om en harmonisering på lettelses- og ikke på besværliggørelsesområdet.

Justitsministeren (Engell):

Det har været kendetegnende for den debat, vi har haft om beslutningsforslaget, at der ikke er den store uenighed, når det gælder sigtet. Uenigheden er i højere grad koncentreret om midlerne og først og fremmest tempoet i den proces, som vi alle er enige om skal ske.

Ved førstebehandlingen af forslaget gav jeg udtryk for – og det synspunkt vil jeg gerne fremhæve igen – at efter vores opfattelse er det socialdemokratiske forslag alt for unuanceret. Det, at man betragter alle de østeuropæiske lande som en enhed og som en helhed, mener jeg er for unuanceret en indfaldsvinkel.

Jeg mener også, at det er vigtigt at understrege, som flere af regeringspartierne ordførere har gjort det, at der i den tid, der er gået, siden vi havde det socialdemokratiske forslag til førstebehandling, rent faktisk er taget væsentlige initiativer. Der er nævnt ophævelse af visumkravet over for ungarske statsborgere med diplomat- og tjenestepas, noget, som jeg anser for et første skridt i retning af en fuldstændig ophævelse af visumpligt over for Ungarn, og der er også nævnt visumgebyrerne, som er blevet ophævet.

Jeg skal sige til hr. Knud Lind, at vi naturligvis i regeringen har noteret os den opfordring, som et flertal af partierne har rettet til regeringen om gensidigheden på dette område, og jeg er sikker på, at udenrigsministeren, hvis ressort det er, også vil notere sig det synspunkt, som et flertal i Folketinget her tilkendegiver.

Jeg mener også, at de initiativer, der er taget, har været med til at lette og forbedre østeuropæernes muligheder for at rejse til Danmark, og vi vil naturligvis fortsat følge udviklingen. Der kan ikke være tvivl om, at det, vi på det seneste har oplevet i DDR efter valget, giver anledning til, at vi i særlig grad er opmærksomme på, om der kan blive tale om lempelser i visumpolitikken i forhold til DDR.

Der er ét moment, som jeg synes at hr. Ole Espersen forbigik, og som jo er et kernepunkt i vores argumentation, og det er det forhold, at vi inden for det europæiske samarbejde lægger vægt på at handle i stor grad af enighed og fællesskab, når det gælder visumpolitikken, og at

vi også ønsker en så ensartet holdning som muligt i forhold til de andre nordiske lande. Derfor ville det socialdemokratiske forslag indebære en dansk enegang, som ville være helt ude af takt med bestræbelserne for en koordineret optræden.

Men jeg vil da gerne sige, også på baggrund af valget i DDR, at inden for både det nordiske og det europæiske samarbejde er det vores hensigt at tage teten med henblik på at få gennemført lempelser i visumreglerne, ikke mindst i forhold til DDR, men det må ske som led i en koordineret, samlet, enig indsats.

Til hr. Arne Melchior blot det: Jeg forstod godt, hvad hr. Arne Melchior sagde vedrørende spørgsmålet om visum for danskere, der rejser til USA. Her må man vel nok være opmærksom på, at der for USA er nogle væsentlige immigrationspolitiske hensyn den ene vej i forhold til omverdenen, som i mindre grad er gældende for os i forhold til USA.

Jeg har noteret mig hr. Arne Melchiors synspunkt, men jeg vil gerne sige, at jeg ikke forudser nogen ændring på dette område, og en dansk overvejelse om pludselig at indføre visumpligt i forhold til amerikanere, der kommer hertil, tror jeg hverken hr. Arne Melchior eller – selvfølgelig – regeringen kan være interesseret i.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Undskyld, at jeg fremturer. Det er da klart, at jeg ikke ønsker indførelse af ny visumtvang. Det var det modsatte, der var mit ærinde, og jeg sagde selv i min henvendelse til justitsministeren, at der kunne være hensyn for USA, som måske ikke gjaldt her i landet. Vi er jo ikke nogen supermagt, men det kan ikke være det med immigrationen. Enhver dansker, som ikke er vældig hårdt belastet, får jo automatisk visum til USA. Derfor er frygten for en massiv immigration af danskere til USA nok ikke noget motiv for USA til at opretholde den restriktion, og hvis jeg anlægger den mest optimistiske og velvillige fortolkning, anser jeg det efter justitsministerens svar ikke for udelukket, at han vil give tanken en ny overvejelse.

Det må da i øvrigt være en glædelig henvendelse for en justitsminister i USA at få: Vi danskere holder meget af jer, vi kan godt lide at besøge jer, og lad dog være med det bureaukrati

[Arne Melchior]

at tvinge os til at gå den omvej og at pålægge jer selv alle de omkostninger. Alle danskere får jo alligevel visum til USA.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Det er meget beklageligt, at udenrigsministeren ikke er til stede i dag i så vigtig en debat. Jeg beklager derfor, at jeg i stedet må spørge justitsministeren, der formentlig her overtager udenrigsministerens pligter.

Det, der måske godt kan undre lidt, er, hvad årsagen er til, at man har indført visumpligt over for Rumænien og Bulgarien for nylig, inden for det sidste halve år, mens man ikke tidligere havde det. Det er, som om det ikke rigtig harmonerer med regeringens intentioner, og jeg håber, at der er en anden minister, som kan svare på det, når udenrigsministeren nu ikke har ønsket at være til stede under denne debat. Det synes jeg er et lidt mærkeligt forhold.

Ole Espersen (S):

I anledning af, at justitsministeren betragter vores forslag som unuanceret, vil jeg sige, at jeg egentlig ikke synes, det er så unuanceret, når vi tænker på, at regeringen indtil for et halvt eller et helt år siden har kunnet leve med visumfrihed i forhold til Bulgarien og Rumænien på tidspunkter, hvor der dér klart var tale om diktaturer. Derfor synes jeg ikke, det er unuanceret, at vi går ud fra, at man også må kunne have visumfrihed i forhold til Ungarn og DDR efter de fuldstændig frie valg dér. Det er blot en konstatering.

Så vil jeg gerne stille ministeren et spørgsmål vedrørende EF-samarbejdet. Vi er selvfølgelig enige med ministeren i, at det vigtigste og bedste ville være, hvis alle EF-landene kunne etablere visumfrihed, og derfor er mit spørgsmål: Hvad går bestræbelserne inden for EF ud på? Arbejder man i retning af et ønske om at realisere fuld visumfrihed mellem de gamle EF-lande og de østeuropæiske lande, og hvornår – hvis det er muligt at sige noget om det – forventer man at der kan være et resultat?

Justitsministeren (Engell):

Først til hr. Knud Lind: Hvad angår Rumænien og Bulgarien, var beslutningen først og fremmest dikteret af immigrationspolitiske hensyn.

Til hr. Ole Espersen: I EF-sammenhæng mødes de ministre, der har ansvaret for visumpolitikken, jævnligt, og her lægger vi fra dansk side hver gang vægt på – og har gjort det med stigende styrke gennem den seneste periode – at hele spørgsmålet om visumpolitikken i forhold til Østlandene vurderes, og at vi konkret tager stilling til, om der kan være grundlag for ændringer i forholdet til de enkelte østeuropæiske lande.

Det er da givet, også set i lyset af hele den europæiske integrationsudvikling, at det må være vores sigte at få et så åbent Europa som overhovedet muligt, og det vil sige, at de restriktioner, der er i dag, gradvis ophæves og fjernes, og at det sker i takt med den politiske udvikling.

Det må være målet på lang sigt, og derefter må vi fra gang til gang, når vi mødes i EF-sammenhængen, på samme måde som når vi mødes i den nordiske sammenhæng, tage stilling til, om der nu kan være grundlag for at ændre visumpolitikken i forhold til de enkelte lande. Og dér er det, som jeg var inde på i mit tidligere indlæg, at vi fra dansk side bestemt ønsker at tage teten i denne udvikling, sådan at vi søger at fremme en liberalisering hurtigst muligt og i takt med, at de politiske omstændigheder gør det muligt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning

forkastedes, idet 52 (S og SF) stemte for, 63 (KF, V, FP, RV og CD) imod; 4 (KRF) stemte hverken for eller imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Anden behandling af lovforslag nr. L 189:

Forslag til lov om ændring af lov om forsvarrets organisation m.v.

Af forsvarsministeren (Enggaard).

(Fremsat 8/2 90. Første behandling 22/2 90. Betænkning 15/3 90).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.